

Om voor de belangen van het Westen op te komen en de onder de bewoners levende verlangens onder het oog van het stadsbestuur te brengen, hadden enige heren in 1902 een comité opgericht, dat zich in het bijzonder interesseerde voor de verfraaiing van de nieuwe stadswijk en zich voorstelde, dit doel te bereiken door het plaatsen van een monumentale fontein op het kruispunt Mathenesserlaan-'s-Gravendijkwal.

Uit de activiteiten van de beide comité's en de Anti-Stoomtrambond ontstond een nieuw comité, bestaande uit de kopstukken van deze drie. Het was als volgt samengesteld: Mr. A. C. van Blommestein, voorzitter, L. J. C. J. van Droogleever Fortuyn, plaatsvervangend secretaris, B. de Regt Jr., penningmeester, W. L. J. M. Heyne, G. Maathuis, A. Mes Jr., J. Muller en H. Stegman.

De heren stelden zich voor, een Vereniging in het leven te roepen, zoals die ook in andere stadswijken bestonden, die hun in staat zou stellen, voortaan niet incidenteel, maar meer permanent de belangen van het Westen te behartigen.

Daartoe werd tegen 18 maart 1904 een vergadering uitgeschreven in café „Concordia” aan de Nieuwe Binnenweg. De voorzitter van het voorlopig comité deelde in de druk bezochte vergadering mee, dat het Gemeentebestuur bij de verbazende uitbreiding, die de stad aan de westzijde onderging, onmogelijk alles in bijzonderheden kon overzien en daarom ongetwijfeld prijs zou stellen op voorlichting door een vereniging van belanghebbenden, die bestaande misstanden uit eigen ervaring kenden. Het lag, zo zei hij, geenszins in de bedoeling om strijd te voeren, maar uitsluitend om, naar het voorbeeld van de Vereniging „Linker Maasoever”, op ongewenste toestanden te wijzen en op aangename wijze samen te werken om die uit de weg te ruimen.

De aanwezigen gaven bij acclamatie te kennen, hiermede in te stemmen en benoemden het voorlopig comité tot definitief bestuur van de Vereniging „Het Westen”, met toevoeging van Dr. D. J. van Rijn als vertegenwoordiger van het oude Delfshaven, dat in afwijking van de oorspronkelijke bedoeling, in de werksfeer van de Vereniging werd opgenomen. Verder werd besloten de ontwerpstatuten te doen drukken en rondzenden; als ze in een volgende vergadering vastgesteld waren, zou getracht worden er de Koninklijke goedkeuring op te verkrijgen. Volgens die ontwerp-